

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 6/2020
02.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Биљане Синановић, Јасмине Васовић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 218/20 од 03.06.2020. године против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Крагујевцу – Одељење у Баточини 1 Пр 5477/19 од 10.12.2019. године и решења Прекршајног апелационог суда – Одељење у Крагујевцу 116 Прж 3171/20 од 18.02.2020. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 02.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УСВАЈА, УКИДАЈУ СЕ** пресуда Прекршајног суда у Крагујевцу – Одељење у Баточини 1 Пр 5477/19 од 10.12.2019. године и решење Прекршајног апелационог суда – Одељење у Крагујевцу 116 Прж 3171/20 од 18.02.2020. године и предмет враћа Прекршајног суда у Крагујевцу – Одељење у Баточини на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Крагујевцу – Одељење у Баточини 1 Пр 5477/19 од 10.12.2019. године окривљени АА са станом у месту ... .. СО ... оглашен је одговорним за учињена четири прекршаја и то: први у периоду од 29.09.2018. до 30.09.2018. године, из члана 59. став 1. тачка 13) у вези члана 8. став 6. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" 96/15), за који му је утврђена новчана казна у износу од 20.000,00 динара и кумулативно 2 казнена поена; други у периоду од 10.11.2018. до 11.11.2018. године, из члана 59. став 4. тачка 8) у вези члана 8. став 6. истог закона, за који му је утврђена новчана казна у износу од 10.000,00 динара и кумулативно 2 казнена поена; трећи у периоду од 10.11.2018. до 11.11.2018. године, из члана 59. став 1. тачка 8) у вези члана 8. став 6. истог закона, за који му је утврђена новчана казна у износу од 10.000,00 динара и четврти у периоду од 06.11.2018. до 07.11.2018. године, из члана 59. став 1. тачка 8) у вези члана 8. став 2. истог закона, за који му је утврђена новчана казна у износу од 10.000,00 динара, па је осуђен на јединствену новчану казну у износу од 50.000,00 динара сходно члану 58. став 1. тачка 21) Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" 96/15) под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене новчане казне и јединствену казну од 4 казнена поена сходно члану 58. став 2. у вези става 1. тачка 21)

Закон о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" 96/15), а обавезан је и на сношење трошкова поступка у износу од 500,00 динара, под претњом принудног извршења.

Поступајући по жалби браниоца окривљеног, Прекршајни апелациони суд - Одељење у Крагујевцу је решењем Прж 3171/20 од 18.02.2020. године, жалбу одбацио као неблагоприятну.

Против првостепене прекршајне пресуде и другостепеног прекршајног решења Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 1. тач. 7) и 14) и став 2. тач. 3) и 4) у вези члана 6. став 2, члана 110, члана 168. став 2, члана 184. став 2. тачка 2) Закона о прекршајима. Указује да суд због стварне ненадлежности није могао да суди у тој ствари и да је првостепени прекршајни суд погрешно применио одредбе Закона о прекршајима које се односе на примену најблажег прописа за учиниоца, као и да је првостепена пресуда неразумљива по питању изрицања казних поена. Наводи да је Полицијска управа Крагујевац првостепеном прекршајном суду у Крагујевцу дана 18.06.2019. године поднела захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног АА са станом у месту ... .. Со ... због учињена четири прекршаја из члана 59. став 1. тач. 13), 8), 2) и 12) Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" 96/15) и то: у периоду од 29.09.2018. до 30.09.2018. године; од 10.11.2018. до 11.11.2018. године; од 10.11.2018. до 11.11.2018. Истиче да су радње прекршаја који су окривљеном стављени на терет у време чињења прекршаја биле санкционисане одредбом члана 59. Законом о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" 96/15), којом одредбом је за исте била прописана новчана казна у распону од 10.000,00 до 30.000,00 динара или рад у јавном интересу у трајању од најмање 180 до 240 часова и кумулативно 1 казни поен. Међутим, у међувремену је, дана 08.12.2018. године, пре него што је поднет захтев за покретање прекршајног поступка (18.06.2019. године), ступио на снагу Закон о изменама и допунама Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" 95/18) којим је, сада измењеном одредбом члана 59, за предметне прекршаје прописана новчана казна у фиксном износу од 40.000,00 динара и издавање починиоцу прекршајног налога са изреченом новчаном казном, при чему више није прописано кумулативно изрицање казних поена. Како је захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног поднет након што је ступио на снагу Закон о изменама и допунама Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" 95/18) као блажи пропис за учиниоца, прекршајни суд је покренуо и водио прекршајни поступак иако за његово вођење није био стварно надлежан. Поред тога, побијаном првостепеном пресудом окривљеном су изречена и 4 казненa поена са позивом на члан 58. став 2. у вези става 1. тачка 21) Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" 96/15) а да окривљени није оглашен одговорним за прекршај из те одредбе, што изреку првостепене прекршајне пресуде чини неразумљивом, при чему у образложењу пресуде за то нису дати разлози. Указује и да другостепени прекршајни суд наведене повреде није разматрао, јер је жалбу браниоца окривљеног одбацио као неблагоприятну, па предлаже да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијану пресуду и решење укине а списе врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане пресуде у смислу одредбе члана 286. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 65/13, 13/16 и 98/16), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 8. став 2. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" број 96/15) прописано је да члан посаде возила мора да искористи нови дневни одмор у року од 24 часа након завршетка претходног дневног или недељног одмора. Према ставу 6. истог члана, у току било које две узастопне недеље, члан посаде возила мора да користи најмање два пуна недељна одмора или један пуни недељни одмор и један скраћени недељни одмор.

Одредбом члана чланом 59. став 1. истог закона прописано је да ће се новчаном казном у износу од 30.000 до 100.000 динара или радом у јавном интересу у трајању од најмање 240 часова казнити за прекршај физичко лице, између осталог: чије је дневно време управљања возилом дуже од дозвољеног за више од два часа, супротно члану 5. став 1. овог закона (члан 6. став 1. АЕТР споразума) и члану 5. став 4. овог закона (тачка 2); ако не искористи скраћени дневни одмор у року од 24 часа након завршетка претходног дневног или недељног одмора, а део одмора који улази у наведени рок од 24 часа је краћи од седам часова, супротно члану 8. став 2. овог закона (члан 8. став 2. АЕТР споразума) (тачка 8); ако уместо пуног недељног одмора искористи одмор краћи од 36 часова, супротно члану 8. став 6. овог закона (члан 8. став 6. АЕТР споразума) (тачка 12); ако уместо скраћеног недељног одмора искористи одмор краћи од 20 часова, супротно члану 8. став 6. овог закона (члан 8. став 6. АЕТР споразума), односно члану 8. став 10. овог закона (тачка 13). Према ставу 2. истог члана, за прекршаје из става 1. овог члана кумулативно се изриче и један казнени поен, који се извршава у складу са Законом о безбедности саобраћаја на путевима.

Законом о изменама и допунама Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" број 95/18), који је ступио на снагу дана 08.12.2018. године, измењен је цитирани члан 59. тако што је сада за исте прекршаје прописано новчано кажњавање у фиксном износу од 40.000 динара, а без изрицања казнених поена.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се на учиниоца прекршаја примењује закон, односно пропис који је важио у време извршења прекршаја. Према ставу 2. истог члана, ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Према одредби члана 168. став 1. наведеног закона, прекршајни налог се издаје када је за прекршај законом или другим прописом од прекршајних санкција предвиђена само новчана казна у фиксном износу. Према ставу 2. истог члана, за прекршај из става 1. овог члана не може се поднети захтев за покретање прекршајног поступка.

Одредбом члана 184. став 2. тачка 2) Закона о прекршајима је прописано да не постоје услови за покретање прекршајног поступка када суд није стварно надлежан за вођење прекршајног поступка.

Чланом 264. став 1. Закона о прекршајима прописано је да битна повреда одредаба прекршајног поступка увек постоји ако је пресуду или решење донео суд који због стварне ненадлежности није могао судити у тој ствари (члан 110) (тачка 7) и ако је изрека пресуде или решења неразумљива (тачка 14). Ставом 2. тачка 4) истог члана прописано је да битна повреда одредаба прекршајног поступка која је од утицаја или је могла да буде од утицаја на доношење законите и правилне пресуде или решења постоји и ако суд у току прекршајног поступка или приликом доношења одлуке није применио или је погрешно применио коју одредбу овог закона.

Одредбом члана 248. став 1. истог закона је прописано да се прекршајни поступак завршава решењем о обустави кад суд утврди да суд није стварно надлежан за вођење прекршајног поступка (тачка 2) и да је наступила застарелост за вођење прекршајног поступка (тачка 6).

Полазећи од цитираних прописа, Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости указује да су у првостепеном прекршајном поступку учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тач. 7) и 14) и став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2, члана 110, члана 168. став 2. и члана 184. став 2. тачка 2) Закона о прекршајима.

Из списка предмета произлази да је против окривљеног АА са станом у месту ... .. Со ... вођен прекршајни поступак због сумње да је учино четири прекршаја у периодима од 29.09.2018. до 30.09.2018. године, од 10.11.2018. до 11.11.2018. године, од 10.11.2018. до 11.11.2018. године и од 06.11.2018. до 07.11.2018. године, тако што је поступио супротно одредбама члана члана 8. став 2. односно 6. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" број 96/15) чиме је учинио прекршаје из члана 59. став 1. тачка 2), 8), 12) и 13) истог закона. Захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног поднет је 18.06.2019. године, а решење о покретању прекршајног поступка је донето 31.07.2019. године. Међутим, у међувремену је, након што су прекршаји који су предмет захтева за покретање прекршајног поступка извршени (од 29.09.2018. до 30.09.2018. године, од 10.11.2018. до 11.11.2018. године, од 10.11.2018. до 11.11.2018. године и од 06.11.2018. до 07.11.2018. године) а пре него што је поднет захтев за покретање прекршајног поступка (18.06.2019.године) и пре него што је прекршајни поступак покренут (31.07.2019. године), дошло до промене прописа и то доношењем Закона о изменама и допунама Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" број 95/18). Наведеним законом, одредбом члана 59, за предметне прекршаје прописана је новчана казна у фиксном износу од 40.000,00 динара а без изрицања казних поена (уместо раније прописане новчане казне у распону од 30.000,00 до 100.000,00 динара или рада у јавном интересу у трајању од најмање 240 часова и кумулативног изрицања једног казненог поена).

Имајући у виду изнето, Врховни касациони суд је нашао да се основано у захтеву за заштиту законитости указује да је после учињеног прекршаја дошло до

измене прописа и да је Закон о изменама и допунама Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" број 95/18), блажи за учиниоца. Ово стога што за предметне прекршаје уместо раније прописане новчане казне у распону од 30.000,00 до 100.000,00 динара или рада у јавном интересу у трајању од најмање 240 часова, са кумулативним изрицањем казног поена, прописује новчану казну у фиксном износу од 40.000,00 динара, дакле издавање прекршајног налога починиоцу на основу одредбе члана 168. став 1. Закона о прекршајима, са могућношћу плаћања половине новчане казне у случају прихватања одговорности за прекршај уместо раније прописаног покретања прекршајног поступка пред надлежним судом.

Према томе, на учиниоца се на основу члана 6. став 2. Закона о прекршајима имао применити блажи пропис и то Закон о изменама и допунама Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" број 95/18), а како наведени закон прописује новчану казну у фиксном износу, дакле издавање прекршајног налога на основу одредбе члана 168. став 1. Закона о прекршајима од стране надлежног органа, то прекршајни суд није био стварно надлежан да суди у овој ствари.

Поред тога, побијаном првостепеном пресудом окривљеном су изречена и 4 казнена поена са позивом на члан 58. став 2. у вези става 1. тачка 21) Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима ("Службени гласник РС" 96/15) а да окривљени није оглашен одговорним за прекршај из те одредбе, што изреку првостепене прекршајне пресуде чини неразумљивом, при чему у образложењу пресуде за то нису дати разлози.

С обзиром на изнето, првостепена прекршајна пресуда захваћена је битним повредама одредаба прекршајног поступка на које се захтевом указује а другостепени прекршајни суд наведене повреде није разматрао јер је жалбу браниоца окривљеног одбацио као неблаговремену.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у диспозитиву, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 290. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 02.11.2020. године, Прзз 6/2020

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић